

Pregh Balázs

Mesék

Első kiadás

Nonprofit Magánkiadó Budapest, 2021

ISBN 978-615-81751-4-2

Pregh Balázs Copyright© 2021 A könyv teljes tartalma szerzői jogvédelem alatt áll. A könyvből részletet vagy a könyv teljes tartalmát másolni, idézni, felhasználni csak és kizárólag a szerző, Pregh Balázs írásos engedélyével lehet. Ellenkező esetben a hatályos jogszabályok alapján – az 1999. évi LXXV. törvény, valamint a 2012. évi C. törvény 385.§ – alapján, jogi eljárás megindítását kezdeményezzük, továbbá a jogosulatlan felhasználás napidíja is felszámolásra kerül.

A kötetben szereplő képek forrásai: Freepik, Pixabay, Unsplash, Wikipedia. Kivétel ez alól a rólam készült fotó, mely az Infoalap oktatótermében készült.

Tartalomjegyzék

Tartalomjegyzék	3
Hóemberkék-mesesorozat	4
Első rész A kivagyri hóember története.....	5
Második rész A szabálytalanul versenyző hóember.....	9
Harmadik rész A csibész hóember története.....	14
Negyedik rész Az irigy hóember története, avagy a hóemberkék Karácsonya.....	18
Ötödik rész A gyáva hóember	22
Hatodik rész A mogorva hóember története	26
Tolerancia-mesesorozat	31
Balázs és az Álommanó I.	32
Balázs és az Álommanó II.	54
Balázs és az Álommanó III.....	68
Balázs és az Álommanó IV.	81
Balázs és az Álommanó V.	91
A nyúl, a sündisznó és az alma	102
E-mail cím, a Hóemberkék kérdésére adható válaszhoz....	108
A kötet szerzőjéről	109
Internetes linkek	110
2020-ban kiadott, önálló köteteim	111
Dióhéjban a kötetről	113

Hóemberkék-mesesorozat

Első rész: A kivagyí hóember története

Egy városban játszódik most e történet, de vidéken is bármikor megeshet. Nagyon hideg decemberi napok voltak ezek.

A gyermekek nagy örömére, egyik nap szállingózni kezdett a sokak által régóta várt hópelyhek sokasága, és pár nap leforgása alatt hatalmas mennyiségű hó hullott alá az égből, igazi hófehér dunyhával borítva be mindent a környéken.

A gyerekek újra elővehették a kedvenc téli játékaikat. Ki-ki magához ragadta a szánkót, a korcsolyát. Akinek egyik sem volt, vagy csak egyszerűen nem volt még kedve szánkózni vagy korcsolyázni a tél hirtelen beköszöntével, az vagy hógolyózott, vagy például hóembert épített nagy gonddal.

E mesénk egy frissen épített hóemberről szól. Vagyis inkább több hóemberről. Az egyik kis téren, az egyik lakótelep közelében a sok kis- és nagy gyerek több különböző méretű hóembert emelt.

A tartós hidegben napokon keresztül ott álltak az egymásra görgetett és gyúrt hógombócok.

Egyik nap az egyik hóember elkezdett azzal dicsekedni, hogy ő bizony a legnagyobb mind között.

Másnap azzal dicsekedett, hogy ő a legfehérebb. Ez furcsán hangzott, mert nem is láthatta magát mindenhol, tehát nem is lehetett biztos abban, hogy ez igaz.

A következő napon azt találta ki, hogy az ő sárgarépa orra, és feketeszén szeme a legszebb.

Másnap fennen hirdette, hogy az ő karjai a legerősebbek, holott mindenki láthatta, hogy ez egyáltalán nem igaz, mert

egy nála kisebb hóembernek sokkal vastagabb, masszívabb ágakat szúrtak testébe a gyerekek.

Azután azt találta ki, hogyha igazi hangjuk lenne, akkor az övé lenne a legércesebben zengő. Pedig ebben sem lehetett biztos.

Ennyi erővel azt is mondhatta volna például, hogy az ő kalapja igazi francia divatlap alapján készült, holott erről mindenki tudta, hogy ez szemem szedett hazugság lett volna.

De ő már csak ilyen hóemberré lett. Azt nem lehetett tudni, hogy mitől lett vagy változott ilyenné. A víztől talán, ami a hógolyókat alkotta, és amiből összegyúrták a testét, vagy talán azokról a gyerekekről ragadt rá, akik őt építették. Ez bizony már sosem fog kiderülni.

Ennek a mesének a befejezése nem csak egy lehet. Mindjárt kettővel is kedveskednék neked.

Az egyik befejezés:

A beköszönő tavaszi napsugarak meleg fényének hatására a hengegő hóember ugyanúgy elolvadt, mint az összes többi, akik szerint nem voltak olyan erősek és szépek, mint ő. Igaz, neki tovább tartott mire vízzé vált és elpárolgott, mivel őt gyúrták a legnagyobbra.

A másik befejezés:

A gyerekek nagyon megsajnálják az egyik, a kivagyí hóembernél jóval kisebb hóembert, akinek mellesleg tényleg a legszebb sárgarépa orr és feketeszén szempár jutott, és mivel a gyerekek nem akarták, hogy túl gyorsan elolvadjon a tavasz erős és meleg napfényében, megpróbálták még

hóemberként megtartani. Így hát nap, mint nap a hengegő hóember nagy testéből elvett hóval tapasztgatták, növelték a kis hóember testét, mindaddig a napig, míg el nem olvadt mindegyik hóember, és a testük alatt ahol eddig álltak, a földből elkezdtek előbukkanni a fűszálak a téren.

Ez pedig már a tavaszt jelentette, ami újabb, ám teljesen más jellegű játékokra adott számtalan lehetőséget a gyerekeknek.

Második rész: A szabálytalanul versenyző hóember története

Sokan nem tudják, de a hóemberek tudnak mozogni. Sőt szeretnek is, persze olyankor, amikor senki sem látja őket. Ezt olyankor teszik, amikor esténként, vagy éjszakánként nagyon sűrű pelyhekben hull a hó, amitől nem sokat lehet látni, továbbá eltünteti minden árulkodó nyomot a hóban.

Nekik is szükségük van mozgásra, hiszen egyébként egész nap csak állnak ott a dermedt hidegben.

Igaz e testmozgástól nem tudnak lefogni, hiszen pont, hogy a rendkívül sűrű hóesésben teszik, ami pedig pont, hogy még

több hót tesz rájuk, tovább hizlalva őket.

Milyen mozgásról is van szó? Például rendszeresen szerveznek sportvetélkedőket. Már amikor ezt persze az időjárás lehetővé teszi a számukra.

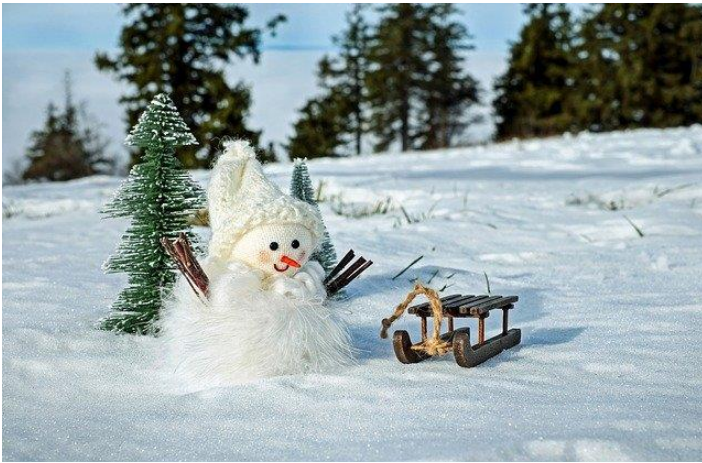

Olyan sportágakban mérik össze az ügyességüket, az erejüket,

amelyeket könnyedén kivitelezhetnek a hóesésben.

Például, hogy ki tud messzebbre dobni egy hógolyót, vagy ki tud nagyobb hógolyót készíteni, vagy ki tud több hógolyót elkészíteni adott idő alatt.

Egyik ilyen sportesemény alkalmával bizony az egyik hóember, amikor a többiek nem figyeltek oda, tisztességtelen eszközökhöz folyamodott, hogy ő legyen a nyertes. A csalást senki sem láthatta, olyan sűrű volt éppen akkor a hóesés.

Messzi északról jöttek azon az éjjelen a hófelhők, és szakadatlanul szórták a rengeteg kisebb-nagyobb hópelyhet. Nem lehet tudni, mi készítette a hóembert ilyen cselekedetek, azaz csalás elkövetésére. Az állandó győzni akarás-e, vagy az, hogy mindenáron kivívja hóember társaiból az elismerést.

Tulajdonképpen ebből is látni, hogy néha a hóemberek viselkedése nem sokban, vagy egyáltalán nem különbözik azoktól az emberektől, akik gyúrták őket.

Többféleképpen is véget érhet e mese. Kíváncsi vagyok, melyik tetszik jobban.

Az egyik befejezés:

Amint épp nagyon büszkén állt magában a csaló hóember, egyszer csak egy nagyon kis hóember gurult oda mellé. Kiderült, hogy ő mégiscsak szemtanúja volt, amikor a sportversenyen a másik szó szerint mindent elkövetett a győzelemért. Csak épp kivárt azzal, hogy most odamenjen és megemlítsa a szélhámos társának, hogy vagy bevall mindent a többieknek, vagy ő fogja elmondani, ha csak nem tesz meg neki néhány szívességet, mivel ő egy nagyon kis, és gyenge hóemberke volt. Ezen egy ideig eltöprengett a csaló sporthóember, végül a történetünk főhőse úgy döntött odaáll a többiek elé, és elárulja, hogy mit is követett el a verseny ideje alatt, mielőtt a kis társa tette volna meg. E vallomás eredménye pedig az lett, hogy a hóemberek sportversenyein egy ideig nem indulhatott el versenyzőként.

Azt még tegyük hozzá, hogy bizony sem a besúgás sem a zsarolás nem szép dolgok, amit a kis hóember elkövetett vele szemben. De ez egy másik történet témája lehetne.

Egy másik befejezés:

Ahogy teltek múltak az órák a csaló hóemberben furcsa érzés kezdett felszínre törni. Kellemetlenül érezte magát. Sőt kifejezetten rosszul. Nem értette, hogy mi okozhatja ezt az érzést. Aztán szép lassan rájött, hogy a szája íze nem azért lett keserű, mert rossz ízű kavicsokkal díszítették, hanem mert tisztességtelen módon nyerte meg a versenyt. Sírni kezdett, de a könnyek a hideg miatt rögtön rá is fagytak.

Hogy megkönnyebbüljön a lelkiismerete, elmondta a többieknek, hogy mit tett, és hogy ilyet soha többé nem tesz. Hóember társai először meglepődtek, mert nem értették miért kell bárkinek is csaláshoz folyamodnia, egy versenyen, de azután mindannyian megbocsátottak neki.

2020 december

Harmadik rész: A csibész hóember története

Miként az az előző történetből kiderült, a hóemberek nem vetették meg a testmozgást. Mert testmozgásra bizony még nekik is szükségük volt, csak éppen lehetőségük ritkán adódott rá.

Az egyik nagyon újonnan épített hóember kifejezetten izgága, sőt egyenesen rosszcsont teremtés volt. Egyszerűen nem bírt túl sokáig veszteg maradni, azaz egy helyben álldogálni, pedig ez alapvető tulajdonsága a hóembereknek.

Amint eljött egy újabb hatalmas és sűrű hóesés, ő máris elindult, hogy valami csibészséget tegyen.

Mivel azok a gyerekek, akik őt létrehozták, jól faragott karokat szúrtak mindkét oldalára, bizony még arra is képes volt, hogy akár bal akár jobb kézzel, jobban mondva faággal, jól megdobálja a többi hóembert azzal, ami éppen a keze ügyébe akadt, vagy az általa gyúrt hógolyóval. Igaz a hógolyókkal nem sok kárt tett a többi hóemberben, de nekik

akkor sem esett jól, mert az egész nem a közös jókedvről és az együtt töltött kellemes időtöltésről szólt.

Ehelyett sokkal inkább arról, hogy a rosszcsont hóember jókat derüljön tettein. Például amikor egyik-másik hóember társától leverte a kalapjukat. Amit pedig kifejezetten elég nehéz volt újra visszatenni testük legfelső hógömbjének tetejére.

A rosszcsont hóember sokakat felbosszantott tetteivel.

Egyik sötét éjjelen, azonban, miközben szokásához híven, valami rosszszágon törte a fejét, mivel s kit tudna legközelebb bosszantani, hogy hogy nem, figyelme elkalandozott, nem figyelt oda eléggé és bizony belepottyant egy mély gödörbe, amit nem vett észre a szakadatlan hóesésben.

Sokáig kiabált felfelé, mire végre meghallották a sűrűn hulló hópelyhek falain keresztül a hangját.

A többség eleinte vitatkozott azon, hogy egyáltalán érdemes-e segíteni egy ilyen csibész kis hóembernek, vagy inkább maradjon ott ahová esett. Azt mondták, úgy kellett neki. Megérdemelte. Nagyon fagyos lett a levegő, mint mindig, amikor róla volt szó. Azután szépen lassan, lecsillapodtak a kedélyek. Végül úgy döntöttek, hogy segítenek rajta.

Alaposan megtervezték, mit is tegyenek. A gyerekeknek hála, sokukon volt szebbnél-szebb, hosszú sál a nyakuk körül. Ezeket most szépen összekötözték, és a legerősebb hóemberek a gödör szélére mentek, azaz gördültek, majd leeresztették a kötélhágcsószerű alkalmatosságot.

Több módon is véget érthet e történet. Én kettőt szeretnék megosztani veled. Írd meg melyik tetszett!

Az egyik befejezése a mesének:

Mielőtt a hóemberek felhúzták volna bajba került társukat előbb megígértették vele, hogy soha többé nem tesz velük olyan csibészségeket, mint korábban, hanem megjavul.

Az ijedt kis, csibész hóember annyira rémült volt, hogy nagyon rövid töprengés után elfogadta és rábólintott a dologra.

Ezek után erős karjaival belekapaszkodott a leengedett sálakból alkotott hosszú kötélféleségbe és kikapaszkodott rajta.

Onnantól kezdve együtt álldogált a többi hóemberrel.

Egy másik befejezése a mesének:

Az erős hóemberek előbb leeresztették a szép és erős sálakból készített hosszú kötelet a gödörbe, majd karjaikkal fokozatosan felhúzták a bajba esett társukat.

Ő ezért nagyon hálás volt, nem győzte megköszönni az önzetlen segítséget, amit kapott a többiektől.

Nem csak azzal hálálta meg, hogy többé nem bosszantotta társait a rossz cselekedeteivel, hanem segített rajtuk azzal, amikor például hógolyózási tehetségét arra használta, hogy elzavarja, s távol tartsa az állatokat, akik valamilyen módon bántották volna hóember társait.

2020 december

Negyedik rész: Az irigy hóember története, avagy a hóemberkék Karácsonya

Végre elérkezett a hóemberek által is várva várt nagy nap. Bizony ők is nagyon szerették a tél egyik legnagyobb ünnepét. Alig várták, hogy beköszöntsön a Karácsonyi időszak, mert ilyenkor nagyon sok kis-, és nagy gyermek, sőt egész családok mentek oda hozzájuk a sűrűn hulló hópelyhek vagy akár hóesés nélküli időszakban, és kisebb-nagyobb vásárolt, vagy kézzel készített díszeket, ajándékokat aggattak rájuk, szebbnél-szebb kórusénekeket énekeltek körülöttük, miközben kezeikben apróbb vagy nagyobb gyertyákat tartottak. Ezt pedig nagyon kedvelték a kisebb-nagyobb hógolyókból, hó gömbökből gyúrt, összetapasztott, felépített

hóemberek.

Ők maguk tüzet nem rakhattak, mert elolvadtak volna a lángok melegétől, színes fényeket sem használhattak díszítés gyanánt, mert lebuktak volna, ha valaki meglátja, de volt valami, amit ők maguk mégis megtehettek, hogy örömet szerezhessenek egymásnak, és ez pedig nem volt más, mint hogy apró ajándékokat készíthettek egymásnak. És itt most nem kell hatalmas és tökéletes meglepetésekre gondolni, de amit és amekkorát el tudtak készíteni a maguk erejéből, ügyességéből és a testükbe szúrt alkalmatosságok

segítségével, azt megtették.

Sokan közülük például sokkal jobban szerettek időt tölteni az ajándékok kigondolásával, megtervezésével, elkészítésével és aztán az odaajándékozásával, mint azzal hogy várokozzanak az ajándéokra és aztán megkapják az ajándékukat. Ők jobban szerették nézni, ahogy a hószállingózás közepette, a sötét éjszakában a másik arcán felragyog az öröm.

Valahogy számukra nagyobb örömet jelentett adni, mint kapni.

De volt egy olyan közöttük, aki másképp érzett. Ő irigy volt mindenkire, és egymaga akart játszani az összes játékkal. Kapzsiság is munkálkodott benne. Magának akart mindent. Sokáig gondolkozott, hogyan érje el célját, és mit tegyen, hogy a többiek ne tehessenek ellene semmit. Egyik nap vizet olvasztott a hóból a napsugarak segítségével, amit titokban összegyűjtött, és ezzel a vízzel váratlanul, ahogy beköszöntött az este, lelocsolta a többieket, akik ettől pár perc alatt egytől-egyig egy-egy jéggömbbe fagytak, így sikerült elérnie, hogy csak és kizárólag övé legyen minden játék, csak ő játszhasson velük egyes-egyedül egész éjjel, a hatalmas, fenyőfákkal

körülvett, hóval takart téren.

Többféle véget érhet e mese. Kíváncsi lennék, melyik tetszene. Küldd el melyik tetszett jobban!

Az egyik befejezés

A többi hóemberről az irigy hóember által előre eltervezett időnél hamarabb leolvadt a jég, és így gyorsan visszavették az ajándékaikat, az irigy hóembert pedig példásan megbüntették.